

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report)
ประจำเดือนสิงหาคม 2568

1. มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับจีน (สถิติการนำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญจากไทยของจีน)

รายการ	เดือนกรกฎาคม 2568				เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2568			
	มูลค่านำเข้า (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	%Δ Y/Y	มูลค่านำเข้า (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	ปริมาณ นำเข้า (ตัน)	%Δ Y/Y
น้ำยาง (HS 4001.1000)	12.53	16.90	8,988	23.82	238.98	101.78	158,100	68.35
ยางแผ่นรมควัน (HS 4001.2100)	10.56	60.11	4,448	52.95	169.42	329.60	70,084	256.16
ยาง TSNR (HS 4001.2200)	78.86	-40.43	43,509	-42.91	797.07	6.60	399,313	-12.59
ยางผสม (HS 4002.8000)	252.14	43.43	131,616	28.89	2,035.78	84.56	1,031,721	48.55
ทุเรียน (HS 0810.6000)	731.63	101.42	195,977	150.77	3,285.87	2.09	745,906	17.20
มังคุด (HS 0804.5030)	105.08	141.08	68,405	262.97	443.28	17.26	211,859	39.47
ลำไย (HS 0810.9030)	5.50	-44.27	4,237	-40.59	256.40	10.36	215,723	18.26
มะพร้าว (HS 0801.1200) In the inner shell (endocarp)	32.54	56.04	50,627	137.13	140.33	-2.90	165,533	4.40
มันสำปะหลังแห้ง (HS 0714.1020)	106.68	46.12	515,494	68.71	630.31	65.87	3,207,306	114.15
ข้าวสาร (HS 1006.3020)	35.50	562.93	73,129	1,076.02	185.16	71.50	326,292	140.43
กุ้งและปู (HS 0306)	25.52	93.81	2,368	89.06	162.91	-2.99	15,617	-3.70

หมายเหตุ - %Δ Y/Y หมายถึง ร้อยละการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า

2. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม (ข้อมูลจากเว็บไซต์ศุลกากรแห่งชาติจีน)

● สถานการณ์การนำเข้าส่งออกสินค้าเกษตรเดือนมกราคม - กรกฎาคมของจีนปี 2568 มีมูลค่าการนำเข้าส่งออกรวม 174,885 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีการส่งออกสินค้าเกษตร มูลค่า 57,719 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.8 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า และมีการนำเข้าสินค้าเกษตร มูลค่า 117,166 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 8.0 โดยจีนเสียดุลการค้ามูลค่า 59,447 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

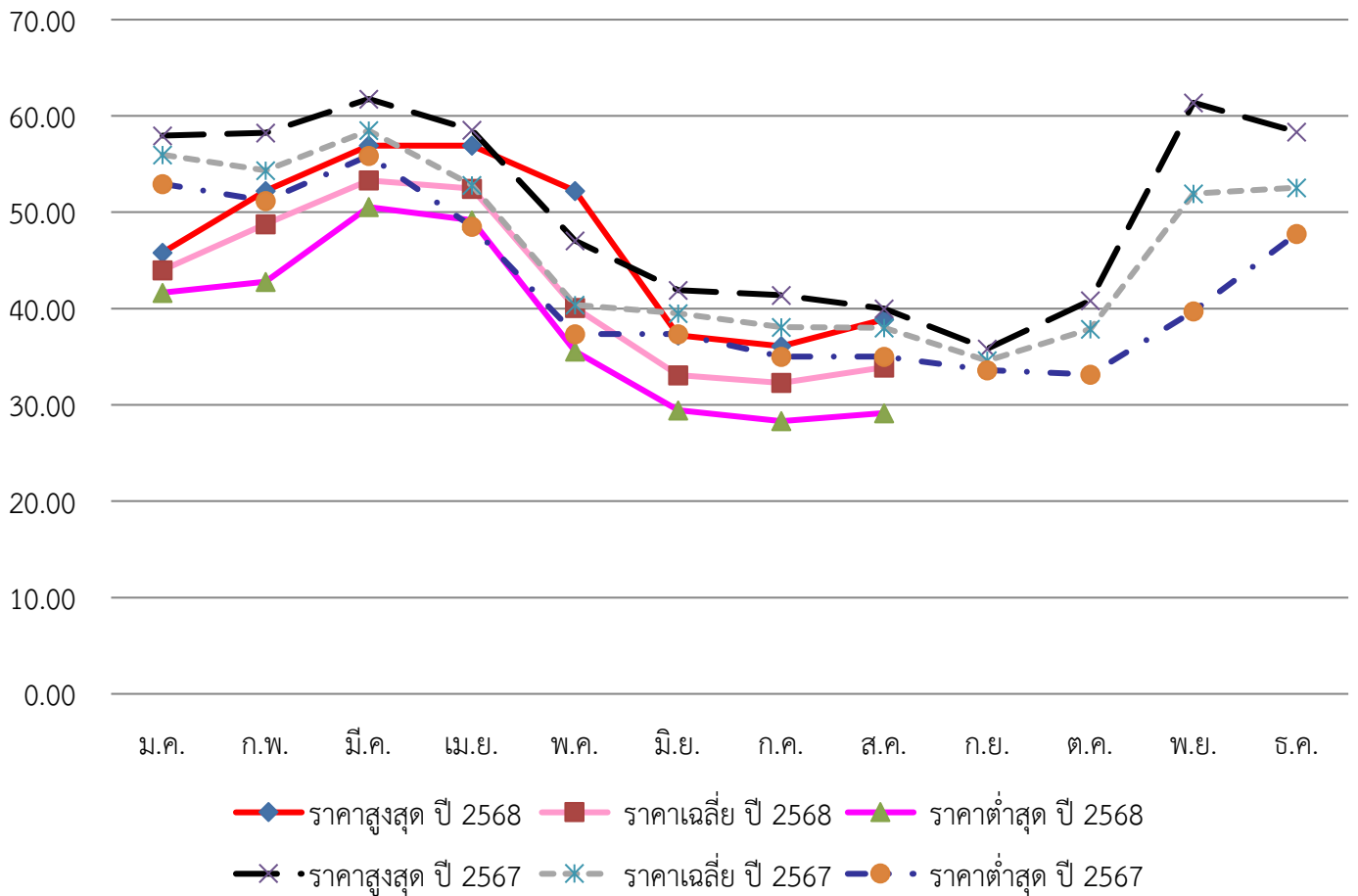
รายการ	เดือนกรกฎาคม 2568				เดือนมกราคม-กรกฎาคม 2568			
	มูลค่านำเข้า (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	มูลค่าส่งออก (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	มูลค่านำเข้า (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	มูลค่าส่งออก (ล้าน USD)	%Δ Y/Y
ธัญพืชและพืชอาหาร	5,926.56	-1.0	106.99	15.3	32,351.56	-23.30	979.80	24.9
น้ำมันพืชบริโภค	665.10	2.2	n/a	n/a	4,553.37	10.4	n/a	n/a
ผักและเห็ดบริโภค	n/a	n/a	1,116.44	-4.6	n/a	n/a	7,705.77	-5.7
ผลไม้สด/แห้ง และนัต	1,742.60	51.3	504.73	-4.4	11,761.76	-3.3	3,731.31	14.0
เนื้อสัตว์และเครื่องใน	2,053.03	11.5	225.14	21.9	13,608.52	1.7	1,352.21	15.2
สินค้าสัตว์น้ำ	1,704.20	27.1	1,670.65	4.0	11,193.69	10.2	11,474.02	4.4
ฝ้าย	101.57	-75.2	n/a	n/a	969.92	-76.6	n/a	n/a
น้ำตาลบริโภค	328.53	49.4	n/a	n/a	836.74	-17.0	n/a	n/a

● เดือนกรกฎาคม 2568 จีนมีการนำเข้ายางพาราธรรมชาติ (HS 4001) 211,139 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคมของปี 2567 ลดลงร้อยละ 6.64 มูลค่านำเข้า 356.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 5.69 โดยมีการนำเข้าตั้งแต่เดือนมกราคม-กรกฎาคม 2568 รวม 1,667,034 ตัน เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.60 มูลค่านำเข้า 3,123.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.33 และมีการนำเข้ายางสังเคราะห์ (HS 4002) 423,319 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคมของปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.37 มูลค่านำเข้า 779.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.76 โดยมีการนำเข้าตั้งแต่เดือนมกราคม-กรกฎาคมของปี 2568 รวม 3,042,411 ตัน เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.00 มูลค่านำเข้า 5,948.84 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 30.34

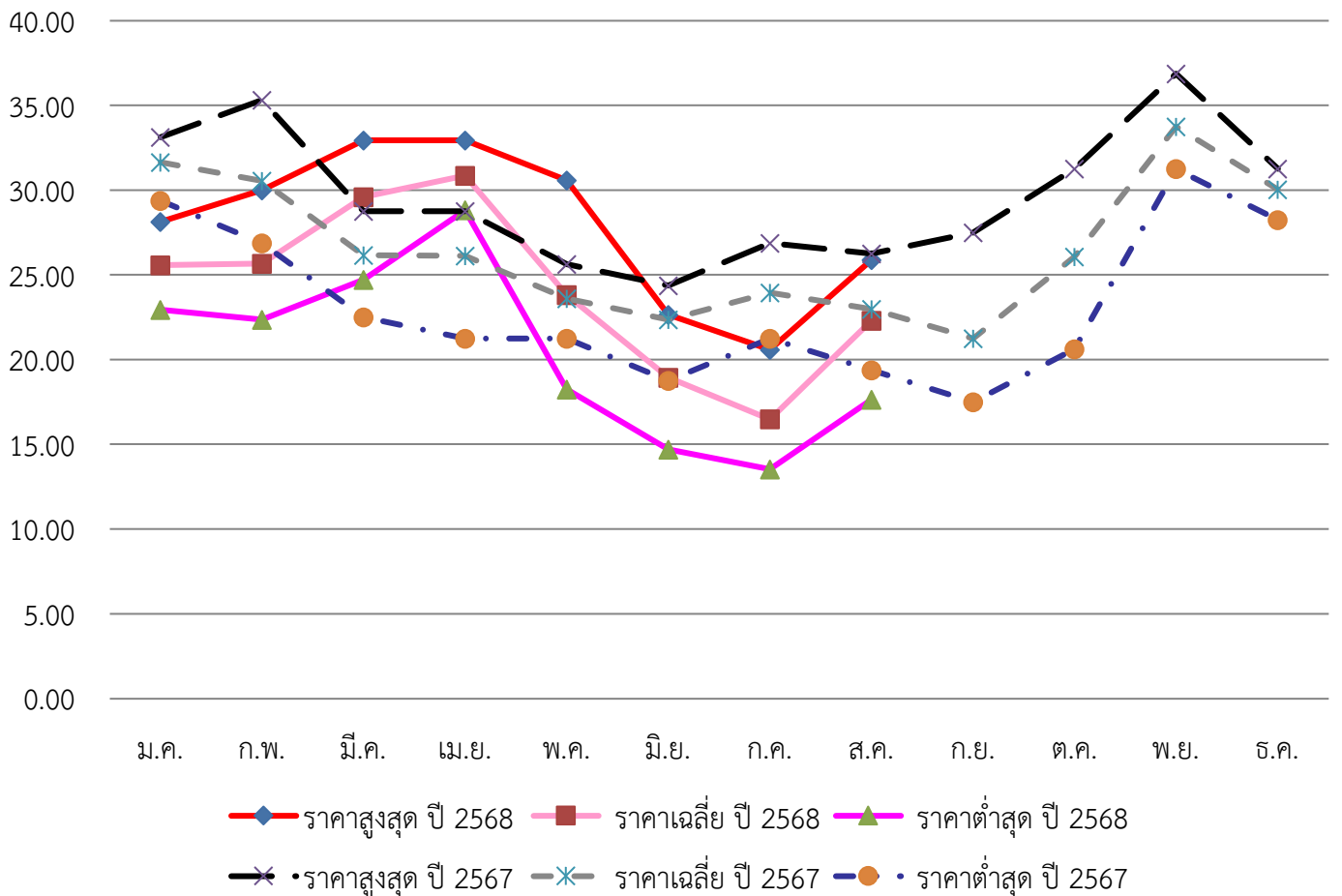
● ราคาทุเรียน มังคุด และลำไยไทยที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจว เดือนสิงหาคม 2568

ชนิดผลไม้	ราคาเฉลี่ย ส.ค. 68 (หยวน/กก.)	ราคาเฉลี่ย ส.ค. 67 (หยวน/กก.)	%Δ Y/Y
ทุเรียน	33.90	38.01	-10.82
มังคุด (เกรด 1)	22.30	22.98	-2.95
ลำไย (เกรด 1)	11.93	15.33	-22.19

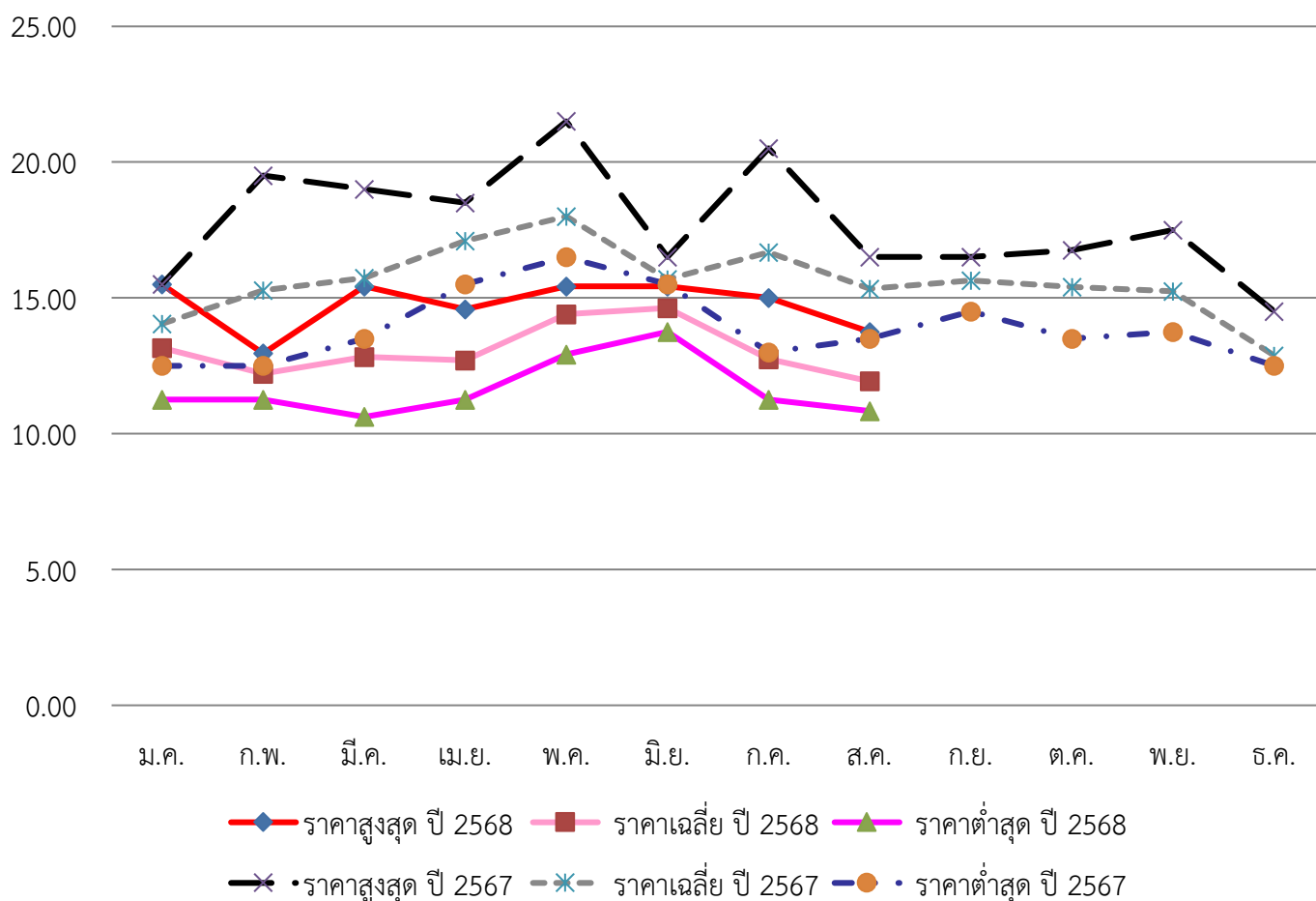
กราฟแสดงราคาขายส่งทุเรียนรายเดือนของปี 2567-2568 (หยวน/กก.)

กราฟแสดงราคาขายส่งมังคุด (เกรด 1) รายเดือนของปี 2567-2568 (หยวน/กก.)

กราฟแสดงราคาขายส่งลำไย (เกรด 1) รายเดือนของปี 2567-2568 (หยวน/กก.)

● ราคาค้าส่งสินค้าสำคัญเมืองเชียงใหม่ เดือนสิงหาคม 2568 (ข้อมูลจากกรมพัฒนามหาสมุทรเมืองเชียงใหม่)

รายการ	ขนาด	ราคา (หยวนต่อ กก.)				หมายเหตุ
		วันที่ 7	วันที่ 14	วันที่ 21	วันที่ 28	
กุ้งขาวแวนนาไม (Litopenaeus Vannamei)	60 - 100 ตัว/กก.	42	48	48	50	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
กุ้งขาวญี่ปุ่น/กุ้งลายเสือ (Penaeus japonicus)	50 - 70 ตัว/กก.	170	190	160	160	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
ปูทะเล (ปูไข่) (Scylla serrata)	-	180	210	200	200	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
ปูทะเล (ปูเนื้อ) (Scylla serrata)	-	140	150	155	120	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
หมึกกระดอง (cuttlefish)	นน. 250 - 500 ก./ตัว	52	52	38	44	แช่เย็น
หมึกกล้วย (squid)	นน. ตั้งแต่ 500 ก./ตัว	60	58	62	52	แช่เย็น
ปลานิล (tilapia)	นน. 250 - 500 ก./ตัว	15	14	15	15	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา

● ทูเรียนเป็นผลไม้ที่ตลาดจีนมีความต้องการสูง ในขณะที่ประเทศผู้ผลิตทูเรียนต่าง ๆ ในอาเซียนต่างเข้ามาแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะทูเรียนสดที่จีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และกัมพูชา (ลงนามพิธีสารเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2568) ณ วันที่ 8 กันยายน 2568 สวนทูเรียนเวียดนามที่ได้รับขึ้นทะเบียนส่งออกไปจีนกับทาง GACC (ศุลกากรแห่งชาติจีน) มีจำนวน 1,275 สวน เดิม 1,367 (ที่เคยได้รับขึ้นทะเบียนมากที่สุด 1,386 สวน) โรงคัดบรรจุ 127 โรง เดิม 155 โรง (ที่เคยได้รับขึ้นทะเบียนมากที่สุด 179 โรง) ในขณะที่สวนทูเรียนฟิลิปปินส์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับ GACC มีจำนวน 768 สวน โรงคัดบรรจุ 23 โรง เท่าเดิม ในส่วนของมาเลเซียมีสวนทูเรียนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับ GACC จำนวน 127 สวน เดิม 122 สวน และโรงคัดบรรจุ 52 โรง เดิม 50 โรง ในขณะที่สวนทูเรียนกัมพูชาที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับ GACC มีจำนวน 112 สวน และโรงคัดบรรจุ 30 โรง เท่าเดิม รวมถึงการที่ทูเรียนที่เพาะปลูกในมณฑลไห่หนานให้ผลผลิตเป็นปีที่สาม เกษตรกร ผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุ และผู้ส่งออกของไทย จึงควรให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานทูเรียนอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะปัญหาทูเรียนอ่อน การควบคุมแมลงศัตรูพืช และการป้องกันปัญหาสารตกค้างและโลหะหนัก รวมถึงการพัฒนาแบรนด์ของตนเองเพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง และสร้างการรับรู้เกี่ยวกับแบรนด์ต่อผู้บริโภคไปพร้อมกัน

● ตามที่สำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีนได้กำหนดมาตรการให้ทูเรียนที่นำเข้าจากต่างประเทศจะต้องแนบผลการตรวจสอบสาร Basic Yellow 2 จากประเทศต้นทางเพิ่มเติม โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2568 ซึ่งเมื่อสินค้ามาถึงที่ด่านนำเข้าของจีน ทางศุลกากรจะ

ดำเนินการสุ่มตัวอย่างทุเรียนจากทุกตู้สินค้าเพื่อนำไปตรวจสอบความปลอดภัยอาหารของสาร Basic Yellow 2 ในห้องปฏิบัติการ โดยไม่อนุญาตให้เคลื่อนย้ายตู้สินค้าออกจากด่านจนกว่าจะมีผลการตรวจสอบจากห้องปฏิบัติการ อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2568 กรมวิชาการเกษตร และ GACC ได้เห็นชอบร่วมกันในการจัดเกรดโรงคัดบรรจุ โดย GACC ได้แจ้งมาตรการลดระดับการสุ่มตรวจสอบ BY2 ณ ด่านนำเข้าสำหรับโรงคัดบรรจุทุเรียนที่มีระบบการจัดการที่ดี เพื่ออำนวยความสะดวกในการนำเข้า โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม 2568 เป็นต้นไป

จากการประสานงานกับศุลกากรในพื้นที่ทราบว่า เจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำด่านในพื้นที่จะมีการประสานกับห้องปฏิบัติการในการตรวจสอบความปลอดภัยอาหารของสาร Basic Yellow 2 โดยระยะเวลาในการตรวจสอบโดยประมาณอยู่ที่ 2 - 5 วัน ตามระยะเวลาที่ศุลกากรนั้น ๆ กำหนด ซึ่งในทางปฏิบัติระยะเวลาในการตรวจสอบจะเร็วหรือช้ากว่าระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ได้ โดยขึ้นอยู่กับปริมาณของสินค้าที่ถูกส่งตรวจในช่วงนั้นด้วย

ผู้ประกอบการควรประสานงานกับผู้นำเข้าทางฝั่งจีนอย่างใกล้ชิด เพื่อติดตามสอบถามสถานการณ์การนำเข้าทุเรียนผ่านด่านนั้น ๆ ปริมาณตู้สินค้าทุเรียนที่รอการตรวจสอบความปลอดภัยอาหาร และระยะเวลาในการตรวจสอบของห้องปฏิบัติการในช่วงนั้น ๆ เพื่อที่จะได้พิจารณาเส้นทางการขนส่งและด่านนำเข้าของจีนก่อนการส่งออก เพื่อไม่ให้สินค้าต้องติดค้างรอผลตรวจที่ด่านเป็นเวลานาน ซึ่งจะช่วยลดความเสียหายของสินค้าได้

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของประเทศที่รับผิดชอบ

- เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2568 ฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว ได้เข้าเยี่ยมคารวะนายโฉ ลี ผู้ตรวจราชการระดับ 1 (เทียบเท่ารองอธิบดี) กรมเกษตรและกิจการชนบทมณฑลกวางตุ้ง ในโอกาสที่กงสุล (ฝ่ายเกษตร) เข้ารับตำแหน่งใหม่ โดยทางผู้บริหารกรมเกษตรฯ มณฑลกวางตุ้ง ได้แนะนำข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของมณฑลกวางตุ้งปี 2567 ดังนี้

มณฑลกวางตุ้งมีมูลค่าผลผลิตด้านการเกษตร ป่าไม้ ปศุสัตว์ และประมงรวม 970,121 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ด้านการเกษตร มณฑลกวางตุ้งมีเนื้อที่เพาะปลูกพืชอาหาร 13.98 ล้านไร่ ผลผลิตรวม 13.13 ล้านตัน โดยเป็นพื้นที่ปลูกข้าว 11.47 ล้านไร่ (สัดส่วนร้อยละ 82 ของเนื้อที่เพาะปลูกพืชอาหารของมณฑลกวางตุ้ง) พื้นที่ปลูกมันเทศ 1.11 ล้านไร่ พื้นที่ปลูกข้าวโพด 832,083 ไร่ พื้นที่ปลูกมันฝรั่ง 339,583 ไร่ และพื้นที่ปลูกถั่วเหลือง 225,833 ไร่ มีเนื้อที่ปลูกผัก 9.31 ล้านไร่ ผลผลิต 42.45 ล้านตัน เนื้อที่ปลูกผลไม้ 6.86 ล้านไร่ ผลผลิต 20.56 ล้านตัน (พื้นที่ปลูกลิ้นจี่ 1.68 ล้านไร่ มากที่สุดของจีนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 51.4 ของจีน) เนื้อที่ปลูกพืชน้ำมัน 2.29 ล้านไร่ ผลผลิต 12.31 ล้านตัน เนื้อที่ปลูกอ้อย 734,333 ไร่ (มากอันดับสามของจีนรองจากเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง และมณฑลยูนนาน) ผลผลิต 10.53 ล้านตัน เนื้อที่ปลูกสมุนไพร 470,042 ไร่

ด้านปศุสัตว์ มณฑลกวางตุ้งมีผลผลิตเนื้อสัตว์รวม 5.12 ล้านตัน ผลผลิตไข่ไก่และไข่เป็ด 512,000 ตัน ผลิตภัณฑ์นม 258,000 ตัน มีสุกรที่ออกจากฟาร์ม 38.18 ล้านตัว มากับ 7 ของจีน สัตว์ปีกที่ออกจากฟาร์ม 1,324 ล้านตัว มากอันดับ 2 ของจีน รองจากมณฑลซานตง ซึ่งเพียงพอต่อการบริโภคภายในมณฑล

ด้านประมง มณฑลกวางตุ้งมีผลผลิตอาหารทะเลรวม 9.66 ล้านตัน มากอันดับหนึ่งของจีน มีมูลค่าผลผลิตภาคการประมง 209,781 ล้านหยวน โดยเป็นผลผลิตจากการเพาะเลี้ยง 8.28 ล้านตัน ซึ่งเป็นการเพาะเลี้ยงในน้ำทะเล 3.77 ล้านตัน มีการเพาะเลี้ยงในกระชังน้ำลึกในทะเลมากถึง 6,396 กระชัง มากอันดับหนึ่งของจีน และการเพาะเลี้ยงในน้ำจืด 4.51 ล้านตัน มณฑลกวางตุ้งมุ่งเน้นการพัฒนาประมงโดยใช้เทคโนโลยีพร้อมกับการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมอย่างครบวงจร

ในส่วนของการลงทุนจากไทยนั้น เครือเจริญโภคภัณฑ์เป็นบริษัทต่างชาติแรกที่ลงทุนในจีนภายหลังจากที่จีนเปิดประเทศในปี 2522 ปัจจุบันในมณฑลกวางตุ้งมีการดำเนินธุรกิจผลิตอาหารสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ (ไก่ หมู) การประมง (เพาะฟักและเพาะเลี้ยงกุ้ง) และธุรกิจค้าปลีก โดยมีโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่เมืองเจี้ยนเจียงในโครงการห่วงโซ่อุตสาหกรรมไก่เนื้อครบวงจร มีการสร้างฟาร์มเพาะฟักไก่เนื้อ ฟาร์มเพาะเลี้ยงไก่โรงเชือดและโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์ไก่ และโรงงานผลิตอาหารสัตว์ แบบครบวงจร มูลค่าผลผลิตกว่า 1,500 ล้านหยวน มีผลผลิตผลิตภัณฑ์ไก่แปรรูปปีละกว่า 30,000 ตัน โครงการอุตสาหกรรมสุกรล้านตัว มีโรงงานผลิตอาหารสุกรผลิตได้ปีละ 360,000 ตัน เพื่อรองรับการเลี้ยงสุกร 1 ล้านตัว มีโรงเพาะเลี้ยงสุกร และโรงเชือดและแปรรูปสุกร มีผลผลิตผลิตภัณฑ์เนื้อหมู และผลิตภัณฑ์หมูปรุงสุกปีละ 100,000 ตัน และ 20,000 ตัน ตามลำดับ มูลค่ายอดการจำหน่ายปีละ 11,500 ล้านหยวน และโครงการอุตสาหกรรมกุ้ง สร้างเป็นฐานการเพาะฟักลูกกุ้งปีละ 4,200 ล้านตัว โรงเรือนเพาะเลี้ยงกุ้งขนาดมาตรฐานรองรับผลผลิตปีละ 1,000 ตัน จำนวน 24 โรง โรงงานผลิตอาหารกุ้ง คักยภาพการผลิตปีละ 60,000 ตัน และโรงงานแปรรูปผลิตภัณฑ์กุ้งขนาด 10,000 ตัน

ในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2568 มีบริษัทนำเข้าเมล็ดพันธุ์พืชของมณฑลกวางตุ้งที่มีการนำเข้าเมล็ดพันธุ์จากไทยจำนวน 7 ราย มีการนำเข้ากว่า 400 ตัน อาทิ เมล็ดพันธุ์พริก ผักบุ้ง คენห่วย มะระ แตงกวา เป็นต้น ทางผู้ประกอบการมีความต้องการนำเข้าเมล็ดพันธุ์ข้าวโพด (corn seed) จากไทยแต่ยังไม่สามารถนำเข้าได้ เนื่องจากเมล็ดพันธุ์ข้าวโพดไทยอยู่ในรายชื่อสิ่งต้องห้ามนำเข้าสู่จีนของสำนักงานศุลกากรของจีน (GACC) เนื่องจากพบเชื้อแบคทีเรีย *Erwinia Stewartii* จึงขอให้ฝ่ายไทยช่วยผลักดันในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวด้วย

พืช GMO ที่จีนอนุญาตให้เพาะปลูกในเชิงพาณิชย์ในแหล่งเพาะปลูกสำคัญของจีนเป็นการทั่วไป ได้แก่ ฝ้าย และมะละกอ ในขณะที่ข้าวโพด และถั่วเหลือง อยู่ในขั้นตอนการส่งเสริมเฉพาะเพื่อการเป็นอาหารสัตว์และการแปรรูปเท่านั้น (ไม่อนุญาตจำหน่ายเพื่อการบริโภค) โดยจะต้องขออนุญาตเพาะปลูกในพื้นที่ที่กำหนดเท่านั้น

- เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2568 ณ บริเวณหมู่บ้านโปไห้วของเขตจีหยาง และอุทยานนาข้าวแห่งชาติเขตไห่ถิง ของเมืองชานย่า มณฑลไห่หนาน เกษตรกรได้ดำเนินการปักดำต้นกล้าข้าวยืนต้น (Perennial Rice) ลงในแปลงสาธิตทดลองปลูกข้าวยืนต้นที่เตรียมดินไว้ โดยกรมเกษตร

และกิจการชนบทเมืองชานย่า และสถาบันวิจัยการเกษตรเขตร้อนเมืองชานย่า ได้เริ่มดำเนินการทดลองปลูกข้าวยืนต้นเพื่อสนองนโยบาย "ผลิตธัญญาหารจากที่ดิน ผลิตธัญญาหารด้วยเทคโนโลยี" ของรัฐบาลจีน และส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรมคุณภาพสูง

สายพันธุ์ข้าวยืนต้นที่ทดลองปลูกนั้นคือสายพันธุ์ "หยุนต้า 25" (Yunda 25) ซึ่งไม่ใช่พันธุ์ข้าวทั่วไป แต่เป็นสายพันธุ์ที่ถูกพัฒนาโดยทีมของศาสตราจารย์หู เฟิงอี้ จากมหาวิทยาลัยยูนนาน เป็นการผสมพันธุ์ระหว่างสายพันธุ์ที่ห่างไกลกันร่วมกับการใช้เครื่องหมายโมเลกุลช่วยคัดเลือก (interspecific distant hybridization combined with molecular marker-assisted selection) ทำให้ได้สายพันธุ์ที่มีความมั่นคงของผลผลิตสูง และมีคุณสมบัติต้านทานสภาพแวดล้อมได้ดีกว่าข้าวยืนต้นแบบดั้งเดิม

ด้านผลดีทางเศรษฐกิจ: ข้าวยืนต้นเป็นการปลูกข้าวรูปแบบใหม่ที่มีประสิทธิภาพและประหยัดแรงงาน โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ได้รับรองว่าข้าวยืนต้นเป็นพืชอาหารชนิดแรกของโลกที่ปลูกครั้งเดียวแล้วเก็บเกี่ยวได้หลายปีที่สามารถปลูกเชิงพาณิชย์ได้ ข้าวยืนต้นมีจุดเด่นที่ประหยัดแรงงานและต้นทุน ให้ผลผลิตสูงและมีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีคุณภาพดี เนื่องจากมีระบบรากที่แข็งแรง จึงสามารถปลูกเพียงครั้งเดียว จากนั้นในฤดูกาลที่สองเป็นต้นไป ไม่จำเป็นต้องซื้อเมล็ดใหม่ ไม่ต้องเพาะกล้า ไม่ต้องไถดิน เพียงแค่ดูแลรักษาแปลงข้าวเดิมก็สามารถเก็บเกี่ยวได้ต่อเนื่อง 3 - 5 ปี (ขึ้นอยู่กับพื้นที่ปลูก) ทำให้เกิดผลตอบแทนทางเศรษฐกิจสูง เมื่อเปรียบเทียบกับข้าวแบบดั้งเดิม ข้าวยืนต้นสามารถประหยัดเมล็ดพันธุ์ได้ 4.8 - 7.2 กิโลกรัมต่อไร่ และลดแรงงานคนได้ 12 - 14 คนต่อไร่ต่อฤดูกาลการผลิต ลดต้นทุนการผลิตโดยตรงประมาณ 1,440 หยวนต่อไร่

ด้านผลดีต่อสิ่งแวดล้อม: ด้วยคุณสมบัติของข้าวยืนต้นที่ปลูกครั้งเดียวสามารถเก็บเกี่ยวได้หลายปีโดยมีระบบรากที่แข็งแรง ในแต่ละปีสามารถดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ได้ 48 กิโลกรัมต่อพื้นที่ 1 ไร่ เพิ่มอินทรีย์วัตถุในดิน 129.6 กิโลกรัมต่อไร่ และเพิ่มไนโตรเจนรวมในดิน 0.146 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งช่วยปรับปรุงคุณภาพดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ การปลูกแบบไม่ไถดินยังช่วยลดการใช้เชื้อเพลิงของเครื่องจักรกล และลดการใช้ปุ๋ยเคมี ทำให้ระบบนิเวศในพื้นที่เกษตรฟื้นฟูได้อย่างยั่งยืน ข้าวยืนต้นจึงมีประโยชน์ต่อระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมอย่างชัดเจน ปัจจุบัน ข้าวยืนต้นได้ถูกนำไปทดลองปลูกในหลายพื้นที่ของจีน เช่น มณฑลยูนนาน หูหนาน กวางตุ้ง และไห่หนาน เป็นต้น

เมืองชานย่าเป็นหนึ่งในพื้นที่ผลิตข้าวหลักของมณฑลไห่หนาน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา เมืองชานย่าได้ให้ความสำคัญกับนโยบาย "ผลิตธัญญาหารจากที่ดิน ผลิตธัญญาหารด้วยเทคโนโลยี" โดยเน้นการพัฒนาเกษตรสีเขียวและเกษตรเทคโนโลยี ส่งเสริมอุตสาหกรรมข้าวยืนต้น ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ชัดเจนทั้งการเพิ่มผลผลิตข้าวอย่างต่อเนื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพของภาคการเกษตร และการเพิ่มรายได้ของเกษตรกรอย่างยั่งยืน ในปี 2566 กรมเกษตรและกิจการชนบทเมืองชานย่าได้เริ่มโครงการเพิ่มผลผลิตข้าว โดยทดลองปลูกข้าวยืนต้นหลากหลายสายพันธุ์ เพื่อคัดเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของเมืองชานย่า พัฒนาเทคนิคการปลูกให้ให้ผลผลิตสูง และเพิ่มผลผลิตต่อพื้นที่เพาะปลูกข้าวยืนต้น ช่วยผลักดันการพัฒนาเกษตรคุณภาพสูง

- เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2568 หนังสือพิมพ์ไห่หนาน เดลี่ ได้รายงานว่า บริษัท Hainan Danruo Agriculture จำกัด ซึ่งจัดตั้งในเขตนิคมอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงอ่าวไห่หนาน ได้รับสิทธิบัตรพันธุ์พืชใหม่สำหรับพันธุ์ทับทิมเมล็ดอ่อน "Danruo No.1" ที่ทางบริษัทได้พัฒนาขึ้นเอง โดยเป็นพันธุ์ทับทิมเมล็ดอ่อนเขตร้อนพันธุ์แรกของประเทศจีนที่ได้รับการรับรองสิทธิบัตรพันธุ์พืช

ด้วยสภาพอากาศที่ไม่แตกต่างกันมากตลอดทั้งปีของมณฑลไห่หนาน พันธุ์ทับทิมเมล็ดอ่อน "Danruo No.1" สามารถออกดอกติดผลได้ตลอดทั้งปี ผลทับทิมมีน้ำหนักเฉลี่ย 350 กรัม เมล็ดสีแดงสดแน่นเต็มผล เปลือกมีความหนาปานกลาง จึงเหมาะแก่การขนส่งและการเก็บรักษา โดยผลผลิตจะออกสู่ตลาดช่วงเดือนธันวาคมถึงกรกฎาคมของปีถัดไป ซึ่งไม่ตรงกับช่วงที่ทับทิมพันธุ์ดั้งเดิมของจีนออกสู่ตลาด จึงสามารถเติมเต็มช่องว่างทางการตลาดได้

พันธุ์ทับทิมเมล็ดอ่อน "Danruo No.1" จะเริ่มออกผลได้ในปีที่สองหลังปลูก เริ่มให้ผลผลิตได้ในปีที่สาม และเข้าสู่ช่วงให้ผลผลิตมากในปีที่สี่ โดยให้ผลผลิตเฉลี่ย 4,800 - 7,200 กิโลกรัมต่อไร่ นายซุ่ย เร็นหง รองผู้จัดการใหญ่ของบริษัทฯ เผยว่า บริษัทได้สร้างระบบธุรกิจห่วงโซ่ครบวงจรทั้งการจำหน่ายต้นกล้าพันธุ์ และจำหน่ายผลผลิตทับทิมเมล็ดอ่อน ตลอดจนได้จัดทำมาตรฐานการเพาะปลูกทับทิมเมล็ดอ่อนเขตร้อนในมณฑลไห่หนาน ครอบคลุมเทคโนโลยีหลัก เช่น การควบคุมการออกดอกอย่างแม่นยำ การควบคุมน้ำ การจัดการธาตุอาหาร เป็นต้น เพื่อรองรับการขยายพื้นที่เพาะปลูกขนาดใหญ่

- มณฑลฝูเจี้ยนเป็นหนึ่งในมณฑลที่ส่งออกสินค้าประมงหลักของจีน ด้วยมีแนวชายฝั่งที่ยาวต่อเนื่อง มีระบบการเพาะเลี้ยงและแปรรูปที่ครบวงจร การส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งของมณฑลฝูเจี้ยนยังคงรักษาแรงขับเคลื่อนที่แข็งแกร่ง และครองส่วนแบ่งสำคัญในมูลค่าการส่งออกสินค้าประมงของมณฑลฝูเจี้ยน โดยเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2568 ศาลากลางฝูโจว เผยว่า ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2568 มณฑลฝูเจี้ยนมีมูลค่าการส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งรวม 5,470 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.3 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยเป็นการส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งมูลค่ามากที่สุดของจีน

ตลาดส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งของมณฑลฝูเจี้ยนมีการขยายตัว โดยตลาดเอเชียยังคงเป็นตลาดหลัก คิดเป็นสัดส่วนมูลค่าร้อยละ 71.2 ของมูลค่าการส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งของมณฑลฝูเจี้ยน โดยมีการส่งออกไปยังตลาดอาเซียนมูลค่า 2,440 ล้านหยวน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.5 ของมูลค่าการส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งของมณฑลฝูเจี้ยน นอกจากตลาดเอเชียแล้ว เม็กซิโกเป็นตลาดเดี่ยวที่ใหญ่ที่สุด โดยมีการส่งออกมูลค่า 820 ล้านหยวน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15 ของมูลค่าการส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งของมณฑลฝูเจี้ยน

เมื่อพิจารณาประเภทสินค้า พบว่าสินค้าส่งออกหลักคือผลิตภัณฑ์จากกุ้ง (แปรรูป) โดยในช่วง 7 เดือนแรกของปี มีการส่งออกมูลค่า 5,140 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 19.1 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.9% ของมูลค่าการส่งออกกุ้งและผลิตภัณฑ์จากกุ้งของมณฑลฝูเจี้ยน

- ศุลกากรผู้ใจซึ่งกำกับดูแลด้านศุลกากรต่าง ๆ ในมณฑลฝูเจี้ยน เผยว่า ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2568 มณฑลฝูเจี้ยนมีการส่งออกใบชามูลค่า 720 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า โดยมีมูลค่าการส่งออกมากอันดับ 3 ของจีน (รองจากมณฑลเจ้อเจียง และอานฮุย) โดยมีตลาดส่งออกหลัก คือ เอเชีย มีมูลค่าการส่งออก 480 ล้านหยวน ซึ่งเป็นการส่งออกไปยังตลาดอาเซียนมูลค่า 300 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42.4 ของมูลค่าการส่งออกใบชาของมณฑลฝูเจี้ยนในช่วง 7 เดือนแรกของปี การส่งออกไปยังญี่ปุ่นมูลค่า 140 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.8 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.1 ของมูลค่าการส่งออกใบชาของมณฑลฝูเจี้ยน ขณะเดียวกัน ตลาดใหม่ก็มีการขยายตัวอย่างแข็งแกร่ง โดยเฉพาะแอฟริกา มีการส่งออกมูลค่า 150 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 61.9 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.2 ของมูลค่าการส่งออกใบชาของมณฑลฝูเจี้ยน

เมื่อพิจารณาชนิดของใบชาที่มณฑลฝูเจี้ยนส่งออกในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2568 พบว่า มีการส่งออกใบชาอูหลงมูลค่า 300 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.8 ของมูลค่าการส่งออกใบชาของมณฑลฝูเจี้ยนในช่วง 7 เดือนแรกของปี มีการส่งออกใบชาเขียวมูลค่า 250 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.0 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.9 และมีการส่งออกใบชาแดงมูลค่า 94.66 ล้านหยวน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.2

ในโรงงานแปรรูปใบชาแห่งหนึ่งที่ส่งออกของอำเภอชงซี เมืองหนานผิงทางตอนเหนือของมณฑลฝูเจี้ยน เครื่องบรรจุใบชากำลังทำงานอย่างเต็มกำลัง บริษัทนี้ผลิตชาเขียวได้ถึง 10,000 ตันต่อปี และช่วง 7 เดือนแรกมีการส่งออกมูลค่า 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดของโรงงานดังกล่าวเผยว่า หลังจากที่ได้ศึกษาตลาดแอฟริกาอย่างละเอียด บริษัทได้พึ่งพาทรัพยากรใบชาของอำเภอชงซี สร้างห่วงโซ่อุปทานตั้งแต่การรับซื้อใบชา การผลิต การบรรจุภัณฑ์ การขนส่ง และการตลาดต่างประเทศแบบครบวงจร โดยศุลกากรได้อำนวยความสะดวกในการผ่านพิธีการศุลกากรอย่างรวดเร็วซึ่งได้ช่วยประหยัดเวลามากขึ้น และเพิ่มความมั่นใจในการบุกตลาดแอฟริกา

เพื่อช่วยให้บริษัทใบชาในพื้นที่รักษายอดการส่งออกและขยายตลาดเพิ่มขึ้น ศุลกากรผู้ใจเร่งผลักดันการสร้างศุลกากรอัจฉริยะ การบริการประชาชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ประเทศ โดยเสริมการควบคุมการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ แนะนำให้ผู้ประกอบการป้องกันโรคแมลงและตรวจสอบสารตกค้างในใบชา เพิ่มความปลอดภัยและสร้างแบรนด์ใบชาที่มีคุณภาพ เปิดช่องทางสีเขียว (green lane) สำหรับการส่งออก เพื่อให้ได้รับการตรวจก่อนสินค้าทั่วไป ให้บริการนัดหมายการตรวจสินค้าผ่านระบบออนไลน์ การออกใบรับรองผ่านระบบคลาวด์ และมาตรการอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น การนัดหมายการทำการนอกเวลาราชการ และการยื่นสำแดงล่วงหน้า เป็นต้น

- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครหนานหนิง รายงานว่า สำนักงานศุลกากรหนานหนิงซึ่งกำกับดูแลด้านศุลกากรในเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง ได้ประกาศตัวเลขการค้าต่างประเทศของเขตฯ กว่างซีจ้วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2568 โดยเขตฯ กว่างซีจ้วงมีมูลค่าการค้าต่างประเทศรวม 387,150 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.04 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า แบ่งเป็นมูลค่าการส่งออก 234,648 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.03 และมูลค่าการนำเข้า 152,501 ล้านหยวน ลดลงร้อยละ 0.53 โดยเขตฯ กว่างซีจ้วง เป็นฝ่ายเกินดุลการค้าต่างประเทศ 82,146 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 128.95

มูลค่าการค้าต่างประเทศรวม อยู่อันดับที่ 13 จากทั้งหมด 31 เขตการปกครองระดับมณฑลของจีน (แผ่นดินใหญ่) และเป็นอันดับที่ 2 จาก 12 มณฑลในภาคตะวันตกของจีน (รองจากมณฑลเสฉวน ซึ่งอยู่อันดับ 8 ในจีน และอันดับ 1 ในจีนตะวันตก)

มูลค่าการนำเข้า อยู่อันดับที่ 11 จากทั้งหมด 31 มณฑลในจีน และเป็นอันดับที่ 2 จาก 12 มณฑลในภาคตะวันตกของจีน (รองจากมณฑลเสฉวน ซึ่งอยู่อันดับ 8 ในจีน และอันดับ 1 ในจีนตะวันตก)

มูลค่าการส่งออก อยู่อันดับที่ 14 จากทั้งหมด 31 มณฑลในจีน และเป็นอันดับที่ 3 จาก 12 มณฑลในภาคตะวันตกของจีน (รองจากมณฑลเสฉวน อันดับ 7 และนครฉงชิ่ง อันดับ 13 ในจีน)

โครงสร้างการค้าต่างประเทศของเขตฯ กว่างซีจ้วง มีการค้าสากล (General Trade) เป็นรูปแบบการค้าหลัก คิดเป็นมูลค่า 169,180 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.2 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43.7 ของมูลค่าการค้ารวม ขณะที่ การค้าแปรรูปเพื่อการส่งออก (Processing Trade) ยังคงรักษาระดับการเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีมูลค่า 45,770 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.6 และการค้ามูลค่าต่ำตามแนวชายแดน มีมูลค่า 43,780 ล้านหยวน ลดลงร้อยละ 9.6

สินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ สินค้ามูลค่าต่ำที่ดำเนินพิธีการศุลกากรแบบเรียบง่าย (พิกัด 98040000) แบตเตอรี่ลิเทียม สินค้าไฮเทค (โมดูลจอแอลซีดี สมาร์ทโฟนและอะไหล่ วงจรรวม วงจรพิมพ์ จานบันทึก) อะไหล่เครื่องจักร รถดัก ของเล่น แตรกเตอร์ รถยนต์สันดาป และสิ่งของที่ทำจากพลาสติก

สินค้านำเข้าสำคัญ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสินค้าเชิงทรัพยากร ทั้งสินค้าที่ใช้เป็นวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลาง อาทิ หัวแร่และสินแร่ต่าง ๆ (ทองแดง นิเกิล เหล็ก สังกะสี อลูมิเนียม) ปิโตรเลียมดิบและน้ำมันดิบที่ได้จากแบริบูมินัส ถ่านโค้ก โพรเพน / กลุ่มสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์พลอยได้ทางการเกษตร อาทิ ถั่วเหลือง ทุเรียนสด น้ำมันปาล์ม เยื่อกระดาษ / สินค้ามูลค่าต่ำที่ดำเนินพิธีการศุลกากรแบบเรียบง่าย (พิกัด 98040000) และสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ อาทิ ฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ และวงจรรวม

การค้ากับอาเซียนมีมูลค่ารวม 206,077 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 53.2 ของมูลค่าการค้าต่างประเทศของเขตฯ กว่างซีจ้วง โดยเขตฯ กว่างซีจ้วงเกินดุลการค้าอาเซียน 119,516 ล้านหยวน

เวียดนามในฐานะเพื่อนบ้านที่มีพรมแดนติดกับจีนเป็นคู่ค้ารายใหญ่ที่สุดของเขตฯ กว่างซีจ้วง สองฝ่ายมีมูลค่าการค้ารวม 149,876 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.3 มีสัดส่วนร้อยละ 38.7 ของมูลค่าการค้ารวม โดยเขตฯ กว่างซีจ้วงเกินดุลการค้าเวียดนาม 103,216 ล้านหยวน

ประเทศไทยเป็นคู่ค้ารายใหญ่อันดับ 2 ของเขตฯ กว่างซีจ้วง การค้าระหว่างสองฝ่ายส่งสัญญาณฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสถานการณ์การนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยฟื้นตัวดีขึ้นเล็กน้อยหลังจากที่ติดลบ 5 ไตรมาสติดต่อกัน (ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ของปี 2567) มูลค่าการค้ารวม 19,249 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 24.9 ซึ่งเป็นมูลค่าสูงเป็นอันดับ 2 จาก 12 มณฑลทางภาคตะวันตกของจีน เป็นรองมณฑลเสฉวนเล็กน้อย โดยเขตฯ กว่างซีจ้วง เกิดดุลการค้าไทย 10,201 ล้านหยวน

มูลค่าส่งออกไปไทย 14,725 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.8 ซึ่งเป็นมูลค่าสูงเป็นอันดับ 2 ในจีนตะวันตก (รองจากมณฑลเสฉวน) โดยประเทศไทยเป็นตลาดส่งออกอันดับ 2 ของเขตฯ กว่างซีจ้วง (รองจากเวียดนาม)

มูลค่านำเข้าจากไทย 4,523 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.7 ซึ่งเป็นมูลค่าสูงเป็นอันดับ 2 ในจีนตะวันตก (รองจากมณฑลยูนนาน) โดยประเทศไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับ 8 ของเขตฯ กว่างซีจ้วง (รองจากเวียดนาม ซิลี เปรู บราซิล อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย แคนาดา)

ทั้งนี้ พบว่า การเติบโตภาคการนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยของเขตฯ กว่างซีจ้วง เป็นผลจากการนำเข้าฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ (HDD ไม่รวมถึง Solid-state drive - SSD) ที่ฟื้นตัวดีขึ้น มีมูลค่าการนำเข้ารวม 1,647.4 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 103.51 เป็นสินค้าที่มีมูลค่าการนำเข้าจากประเทศไทยมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 36.62 หรือมากกว่า 1/3 ของมูลค่าการนำเข้าสินค้าไทยทั้งหมด

แนวโน้มการนำเข้าสินค้าในพิกัด 08 (ผลไม้และผลไม้แห้งเปลือกแข็งที่บริโภคได้) จากประเทศไทยของเขตฯ กว่างซีจ้วง มีมูลค่ามากเป็นอันดับที่ 4 ของประเทศจีน (รองจากมณฑลยูนนาน มณฑลกว่างตุง และมณฑลเจ้อเจียง) มูลค่ารวม 1,742 ล้านหยวน ลดลงร้อยละ 19.11

- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครหนานหนิง รายงานว่า ปัจจุบันผู้ส่งออกผลไม้ไทยไปจีนมีตัวเลือกในการขนส่งทุกช่องทาง นอกจากการขนส่งด้วยรถบรรทุก เรือ และเครื่องบินแล้ว การขนส่งทางรถไฟได้เริ่มเป็นที่นิยมและเป็นทางเลือกใหม่ในแวดวงผู้ส่งออกผลไม้ไทยไปจีน โดยมีด่านจีนที่รองรับคือด่านรถไฟโมฮานและด่านรถไฟผิงเสียง

ด่านรถไฟผิงเสียงของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง เป็นด่านนำเข้าผลไม้ทางรถไฟแห่งแรกของประเทศจีน ถือเป็นทางเลือกสำหรับผู้ส่งออกไทยที่ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและเป็นช่องทางในการระบายผลไม้ไทยไปจีนที่ช่วยลดอุปสรรคด้านการขนส่งได้อย่างมาก โดยในปี 2568 การนำเข้าผลไม้ผ่านด่านรถไฟผิงเสียงเริ่มต้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2568 ผลไม้นำเข้ามีทุเรียนและมังคุดเป็นหลัก จนกระทั่งเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา เป็นช่วงเวลาที่เกิดคึกคักของการขนส่งที่ด่านรถไฟผิงเสียง โดยมากกว่าครึ่งเป็นการขนส่งทุเรียน ตามคำบอกกล่าวของนายซู สือสวง รองนายสถานีรถไฟผิงเสียง

บริษัท China Railway Nanning Bureau Group เผยว่า นับตั้งแต่เดือนเมษายน จนถึงวันที่ 9 มิถุนายน 2568 ด่านรถไฟผิงเสียงมีปริมาณการนำเข้าผลไม้รวม 12,200 ตัน ในบรรดาสินค้าที่นำเข้าผ่านด่านรถไฟผิงเสียง สินค้าผลไม้มีสัดส่วนร้อยละ 29.4 หรือเกือบ 1/3 ของสินค้านำเข้าทั้งหมด

นายซู สือสวง รองนายสถานีรถไฟผิงเสียง ยังให้ข้อมูลว่า การขนส่งผลไม้ต้องคำนึงถึงระดับความสดใหม่ ด่านรถไฟผิงเสียงได้นำอุปกรณ์จ่ายไฟฟ้าให้ตู้คอนเทนเนอร์ทุเรียนและมังคุด เพื่อให้ผลไม้อยู่ในอุณหภูมิที่เหมาะสมและมีเสถียรภาพ ช่วยลดความเสียหายของผลไม้ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ และสร้างหลักประกันด้านคุณภาพให้กับผลไม้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สถานีรถไฟผิงเสียงกับสถานีรถไฟต่งตังมีกลไกการประสานงานอย่างใกล้ชิด โดยเจ้าหน้าที่สถานีรถไฟผิงเสียงจะติดต่อสื่อสารกับฝั่งเวียดนามล่วงหน้าเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวสินค้าและความต้องการพิเศษ อย่างเช่น ตู้ทำความเย็น (Reefer Container) ของผลไม้สด จะได้รับการดูแลเป็นพิเศษ (Priority) ตั้งแต่การจัดขบวนรถ การลำเลียงขนส่ง การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกในการตรวจปล่อยขบวนรถและสินค้า โดยผลไม้นำเข้าสามารถเคลียร์สินค้าเสร็จอย่างรวดเร็วสุดใน 3 ชั่วโมงเท่านั้น

ทั้งนี้ ด่านรถไฟผิงเสียงตั้งอยู่ในเมืองอำเภอระดับผิงเสียงของเมืองฉงจั่ว ห่างจากด่านทางบกโฮวอี้กวนราว 14 กิโลเมตร และห่างจากสถานีรถไฟต่งตัง (Dòng Dǎng) จังหวัดกลางเซินของเวียดนามเพียง 17 กิโลเมตร เมื่อวันที่ 29 เมษายน 2563 ได้รับการอนุมัติให้เป็นด่านนำเข้าผลไม้จากประเทศที่สาม (รวมถึงผลไม้ไทย) โดยมีการนำเข้าผลไม้ไทยผ่านด่านรถไฟผิงเสียงล็อตแรกเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2563 ปัจจุบันด่านรถไฟผิงเสียงมีการนำเข้า-ส่งออกสินค้ามากกว่า 966 ประเภท โดยเฉพาะสินค้าผลไม้ พบว่ามีความหลากหลายอย่างมาก ไม่เพียงแค่ทุเรียน มังคุด และขนุน ยังมีมะพร้าวไทย ที่มีการนำเข้าผ่านทางรถไฟอย่างต่อเนื่อง โดยหลังจากผ่านพิธีการศุลกากรเรียบร้อยแล้ว จะกระจายต่อไปยังหัวเมืองสำคัญในจีน ไม่ว่าจะเป็นนครกว่างโจว นครเซี่ยงไฮ้ และกรุงปักกิ่ง ซึ่งช่วยตอบสนองความต้องการบริโภคผลไม้เมืองร้อนของผู้บริโภคชาวจีน

ด่านรถไฟผิงเสียงจึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการระบายผลไม้ไทย โดยเฉพาะช่วงที่ผลไม้ออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากปัญหาการบรรทุกติดสะสมที่บริเวณด่านทางบกทั้งในเขตฯ กว่างซีจ้วงและฝั่งมณฑลยูนนาน การขนส่งทางรถไฟมีข้อได้เปรียบด้านศักยภาพการขนส่ง (ปริมาณการขนส่งเที่ยวละ 20-25 ตู้) ไม่สิ้นเปลืองน้ำมันและแรงงานคนขับ โดยผู้ส่งออกผลไม้ไทยสามารถใช้รถบรรทุกสินค้าลำเลียงสินค้าออกจากภาคอีสานทางถนน R8 (หนองคาย/บึงกาฬ) R9 (มุกดาหาร) และ R12 (นครพนม) ผ่าน สปป. ลาว เข้าสู่เวียดนาม ผ่านกรุงฮานอย มุ่งหน้าไปที่สถานีรถไฟต่งตัง จังหวัดกลางเซิน เพื่อลำเลียงตู้สินค้าขึ้นขบวนรถไฟ ก่อนเข้าไปที่ด่านรถไฟผิงเสียงของเขตฯ กว่างซีจ้วง ด้วยระยะทางเพียง 17 กิโลเมตร

- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครหนานหนิง รายงานว่า หลายปีมานี้ หากพูดถึงผลไม้ที่มาแรงในหมู่หนุ่มสาวสายเฮลท์ตี้แล้ว ต้องมีที่หนึ่งของ Super Food อย่างอะโวคาโด (Avocado) อยู่ในใจของใครหลาย ๆ คน เพราะด้วยคุณค่าทางโภชนาการสูง อะโวคาโดได้รับการขนานนามว่าเป็นทองคำสีเขียว โดยแหล่งผลิตใหญ่ของโลกอยู่ในอเมริกาใต้ อเมริกาใต้ และแอฟริกา

เนื้ออะโวคาโด 100 กรัม มีไขมันไม่อิ่มตัว 12.2 กรัม ช่วยลดความเสี่ยงการเกิดโรคหลอดเลือดหัวใจ และหลอดเลือดสมอง มีเส้นใยอาหาร 6.7 กรัม ช่วยกระตุ้นการขับถ่าย และช่วยให้รู้สึกอิ่มเร็ว มีน้ำตาลต่ำ มีวิตามินและสารอาหารที่สำคัญ เช่น วิตามินเอ โพแทสเซียม และฟอสฟอรัส

ประเทศจีนเริ่มมีการนำเข้าพันธุ์อะโวคาโดเพื่อทดลองปลูกตั้งแต่ยุค 50's - 60's การที่อะโวคาโดเป็นพืชเขตร้อนที่ชอบแดดจัด แต่ไม่ชอบอากาศร้อนและไม่ทนหนาว ต้องการที่ดินชื้น แต่ไม่แฉะ ทำให้พื้นที่ที่สามารถปลูกอะโวคาโดได้ในจีนมีไม่มาก ส่วนใหญ่กระจายอยู่ที่มณฑลยูนนาน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง มณฑลไห่หนาน โดยอำเภอปกครองตนเองชนชาติไต ชนชาติลาหู่ ชนชาติหว่า เม้งเหลียน ของมณฑลยูนนาน เป็นแหล่งปลูกอะโวคาโดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในจีน (สภาพอากาศคล้ายคลึงกับประเทศเม็กซิโก) มีผลผลิตราวร้อยละ 80 ของทั้งประเทศ ข้อมูลอย่างไม่เป็นทางการ พบว่า ปี 2567 อำเภอ เม้งเหลียน ได้ผลผลิตอะโวคาโดเพียง 19,500 ตัน ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการในประเทศ

ปี 2566 ประเทศจีนได้ก้าวขึ้นเป็นผู้นำเข้าอะโวคาโดรายใหญ่ที่สุดในเอเชีย (แซงหน้าประเทศญี่ปุ่น) ข้อมูลปี 2567 จีนนำเข้าอะโวคาโดทั้งสดและแห้ง (พิกัด 0804.4000) รวม 48,983 ตัน คิดเป็นมูลค่านำเข้า 1,061 ล้านบาท โดยอะโวคาโดจากเปรูครองส่วนแบ่งทางการตลาดสูงถึงร้อยละ 77 (ปริมาณนำเข้าจากเปรู 37,737 ตัน)

อุปสรรคในการปลูกอะโวคาโดในจีน คือ การขาดความหลากหลายของสายพันธุ์ ส่วนใหญ่นิยมพันธุ์แฮส (Hass) จากรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ทำให้ผลผลิตและคุณภาพไม่เสถียร อีกทั้ง ต้นทุนด้านเวลา (รอ 3 - 4 ปีถึงจะเริ่มให้ผลผลิต) อย่างไรก็ดี ประเทศจีนได้มีการพัฒนาสายพันธุ์เพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมท้องถิ่นในจีนอย่างต่อเนื่อง โดยหนึ่งในหน่วยงานที่มุ่งดำเนินงานวิจัยดังกล่าว คือ สถาบันเกษตรศาสตร์กึ่งเขตร้อนกว่างซี (Guangxi Subtropical Agricultural Sciences Research Institute) กว่า 69 ปีบนเส้นทางวิจัยและปรับปรุงพันธุ์อะโวคาโดของประเทศจีนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2499 ปัจจุบันอะโวคาโดของจีนได้มาถึงจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญ หลังจากเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2568 อะโวคาโดพันธุ์ “จื่อจิน” (Zijin/紫金) และ “เถิงหลง” (Tenglong/腾龙) อะโวคาโด 2 สายพันธุ์ใหม่ที่วิจัยโดยสถาบันเกษตรศาสตร์กึ่งเขตร้อนกว่างซี ได้รับการขึ้นทะเบียนคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ จากสำนักป่าไม้และทุ่งหญ้าแห่งชาติจีน (National Forestry and Grassland Administration: NFGA) เป็นอะโวคาโดสายพันธุ์แรกในประเทศจีน

นายทาง ชิวฮวา รองศาสตราจารย์ประจำสถาบันเกษตรศาสตร์กึ่งเขตร้อนกว่างซี ให้ข้อมูลว่า นักวิจัยได้พัฒนาสายพันธุ์อะโวคาโดพันธุ์ “เถิงหลง” ในปี พ.ศ. 2529 และสายพันธุ์ “จื่อจิน” ในปี พ.ศ. 2555 และในระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2566 ได้ดำเนินการทดลองปลูกที่อำเภอหลงโจว อำเภอฝูซุย ของเมืองฉงจั่ว และอำเภอปินหยาง ของนครหนานหนิง ภายหลังการทดลองผลิต (production trial) และพิสูจน์อย่างเข้มงวด พบว่า อะโวคาโด 2 พันธุ์ดังกล่าวให้ผลผลิตสูงถึงต้นละ 60 - 75 กิโลกรัม ซึ่งมากกว่าอะโวคาโดพันธุ์แฮสที่ปลูกในเขตฯ กว่างซีจ้วง ซึ่งให้ผลผลิตเพียงต้นละ 15 กิโลกรัม

นอกจาก ให้ผลตกแล้ว จุดเด่นของอะโวคาโด 2 สายพันธุ์นี้ คือ ให้ผลผลิตนอกฤดูการผลิตหลัก เดิมเดิมช่วงฤดูอากาศของตลาดอะโวคาโดในจีน กล่าวคือ ประเทศจีนนิยมนำเข้าอะโวคาโดในช่วงระหว่างเดือนมีนาคม - กรกฎาคม ขณะที่อะโวคาโดที่ปลูกทั่วไปในจีนจะเริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตราว ๆ ปลายเดือนตุลาคม - ต้นเดือนพฤศจิกายน ทำให้ช่วงระหว่างเดือนสิงหาคม - ตุลาคม เป็นช่วงสุญญากาศของตลาดจีน โดยพันธุ์ “จื่อจิน” จะเริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ขณะที่พันธุ์ “เถิงหลง” เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ยาวไปจนถึงเดือนกันยายน ซึ่งสามารถเติมเต็มช่องว่างในตลาดจีนได้อย่างดี นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับอะโวคาโดพันธุ์แฮสที่นำเข้าจากต่างประเทศ (น้ำหนักผลราว 100 กรัม) จะเห็นได้ว่า อะโวคาโดพันธุ์ “จื่อจิน” และ “เถิงหลง” มีขนาดผลที่ใหญ่ (น้ำหนักผล 500 - 750 กรัม) และให้เนื้อมากกว่ามากแถมยังมีเมล็ดเล็กกว่า และผิวเปลือกสีสด

ช่วงปลายปี 2567 สถาบันเกษตรศาสตร์กึ่งเขตร้อนกว่างซี ได้เริ่มส่งเสริมให้เกษตรกรชาวสวนใน 3 เมือง (เมืองฉงจั่ว นครหนานหนิง และเมืองไปเซ่อ) ทดลองปลูกอะโวคาโด 2 สายพันธุ์ดังกล่าว พื้นที่รวมกว่า 2,083 ไร่ ขณะเดียวกัน สถาบันฯ กำลังเร่งวิจัยเทคนิคการเพาะปลูกที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมท้องถิ่น แนะนำให้เกษตรกรยกระดับมาตรฐานการปลูก และคิดค้นวิธีการถนอมความสดของผลอะโวคาโดหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อส่งเสริมให้อะโวคาโดท้องถิ่นของเขตฯ กว่างซีจ้วง ก้าวเฉิดฉายสู่ตลาดที่ใหญ่ขึ้น

นายหวง หมินเจีย เจ้าของสวนอะโวคาโดที่อำเภอหลงโจว เมืองฉงจั่ว เริ่มเปลี่ยนไปปลูกอะโวคาโดสายพันธุ์เถิงหลงทดแทนพันธุ์แฮสตั้งแต่ปี 2566 นายหวงฯ ให้ข้อมูลว่า การปลูกอะโวคาโดพันธุ์แฮส 1 ไร่ ได้ผลผลิตเกรดพรีเมียมไม่ถึง 24 กิโลกรัม หลังจากทีเปลี่ยนไปปลูกอะโวคาโดพันธุ์เถิงหลง ได้ผลผลิตมากถึงไร่ละ 2,400 - 3,600 กิโลกรัม และได้รับผลตอบแทนที่ดีจากตลาด โดยจำหน่ายได้ในราคากิโลกรัมละ 10 - 12 หยวน

นอกจากอะโวคาโด 2 สายพันธุ์ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ในเขตฯ กว่างซีจ้วงยังมี “อะโวคาโดเอเลียน” ที่เป็นไวรัลในโลกโซเชียลมาพักใหญ่แล้ว โดย “อะโวคาโดเอเลียน” เกิดขึ้นจากการกลายพันธุ์ เนื่องจากอะโวคาโดรุ่นหลังมีอัตราการกลายพันธุ์ค่อนข้างสูง ลักษณะของผลเหมือนมะเขือยาว มีความยาวมากที่สุด 30 เซนติเมตร น้ำหนักผล 300 - 500 กรัม เมล็ดเล็กเท่าไขนกพิราบ สัดส่วนของเนื้อที่รับประทานได้มากกว่าร้อยละ 80 โดยอะโวคาโดกลายพันธุ์นี้ไม่สามารถพบเห็นได้ทั่วไป มีการทดลองปลูกในสวนอะโวคาโดบางแห่งเท่านั้น

- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครหนานหนิง รายงานว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้ กระทรวงคมนาคมขนส่งแห่งชาติจีนได้อนุมัติโครงการขยายงานก่อสร้าง “ท่าเทียบเรือน้ำลึกซินโจว” ในอำเภอเป่ย์ปู้ (อำเภอตั้งเกีย) เมืองซินโจว เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วงทางตอนใต้ของประเทศจีน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับการขนถ่ายสินค้าที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็วของจีนตะวันตก

โครงการดังกล่าวเป็นการยกระดับท่าเทียบเรือหมายเลข 9 และหมายเลข 10 ของท่าเรือซินโจวที่มีอยู่เดิม (เดิมเป็นท่าเทียบเรือขนาด 1 แสนตัน) ให้เป็นท่าเทียบเรือบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์ ขนาด 2 แสนตัน ซึ่งจะสามารถรองรับเรือขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกได้ 2 ลำในเวลาเดียวกัน และสามารถรองรับการขนถ่ายตู้สินค้าได้ปีละ 2 แสน TEUs

ท่าเรือซินโจวเป็นท่าเรือหลักในกลุ่มท่าเรือรอบอ่าวเป่ย์ปู้ (อีก 2 แห่ง คือ ท่าเรือเป่ย์ไห่ และท่าเรือฝางเฉิงก่าง) และเป็นประตูสู่สากลเชื่อมจีนตะวันตกกับต่างประเทศ การยกระดับท่าเทียบเรือ 2 ท่าในท่าเรือซินโจวจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในงานขนถ่ายสินค้าของท่าเรือ ช่วยตอกย้ำการเป็นท่าเทียบเรือหลักในการขนส่งสินค้าทางทะเลของภาคตะวันตกของจีน รวมถึงช่วยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพสูงในภาคตะวันตกของจีน

โมเดลการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ “เรือ+ราง” (Multimodal Transportation) ในท่าเรือชินโจว เป็นพื้นที่ใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาขนส่งและโลจิสติกส์ภายใต้กรอบระเบียบการค้าทางบกและทางทะเลแห่งใหม่ (International Land and Sea Trade Corridor: ILSTC) และเป็นประตูการค้าทางทะเลที่มีความสะดวกและรวดเร็วที่สุดระหว่างพื้นที่จีนตอนใน (ภาคตะวันตกกับภาคกลางตอนล่าง) กับชาติสมาชิกอาเซียน (เร่งเวลาการขนส่งได้เร็วขึ้น 10 วันเมื่อเทียบกับการขนส่งรูปแบบเดิมที่ล่องผ่านแม่น้ำแยงซีเกียงไปยังท่าเรือเซี่ยงไฮ้)

นับตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 17 พฤษภาคม 2568 พบว่า เทียบรถไฟขนส่งสินค้าโมเดล “เรือ+ราง” ให้บริการลำเลียงตู้สินค้ารวม 549,600 TEUs เพิ่มขึ้นร้อยละ 72.3 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า และหากนับตั้งแต่เปิดให้บริการเมื่อเดือนเมษายน 2560 จนถึงปัจจุบัน มีปริมาณการลำเลียงตู้สินค้าสะสมมากกว่า 4 ล้าน TEUs

ท่าเทียบเรืออัจฉริยะ (Smart Port) ที่มีฟังก์ชันการขนส่งต่อเนื่อง “เรือ+ราง” เป็นที่แรกของประเทศจีน เป็นอีกหนึ่งข้อได้เปรียบของท่าเรือชินโจว อุปกรณ์หน้าท่าทำงานด้วยระบบอัตโนมัติและแม่นยำสูง ไม่ว่าจะเป็นเครนหน้าท่า เครนขาแบบรางคู่ (Gantry crane) และรถลำเลียงตู้สินค้า (Intelligent Guided Vehicle: IGV) ช่วยให้สินค้าส่งออกจากท่าเรือแหลมฉบัง และอีกกว่า 300 ท่าใน 100 กว่าประเทศ/ดินแดนทั่วโลก สามารถส่งไปที่ท่าเรือชินโจวของเขตฯ กว่างซีจ้วง จากนั้นขนถ่ายจากเรือสินค้าไปขึ้นโบกี้รถไฟในท่าเรือชินโจวเพื่อนำสินค้ากระจายต่อไปยัง 158 สถานี ใน 73 เมือง ใน 18 มณฑลทั่วประเทศจีน (จากเดิม 14 มณฑล) ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว หรือจะลำเลียงออกจากประเทศจีนด้วย China-Europe Express Railway ไปถึงคาซัคสถาน รัสเซีย โปแลนด์ และเยอรมนีได้ด้วย

ประโยชน์ที่เห็นได้ชัดของการขนส่งในรูปแบบ “เรือ+รถไฟ” ที่ท่าเรือชินโจว คือ การขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีความรวดเร็ว คล่องตัว ประหยัดเวลา (ระยะทางสั้น ทำงานด้วยระบบอัจฉริยะ ยื่นสำแดงพิธีการศุลกรนำเข้า-ส่งออกแบบล่วงหน้าได้ และเป็นแบบ One stop service) แลผนภาครัฐยังมีนโยบายเงินอุดหนุนค่าใช้จ่าย การตรึงราคาค่าขนส่งแบบราคาเดียว และลดค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้เท่ากับท่าเรือสากลแห่งอื่นในจีน เพื่อดึงดูดให้ผู้ค้ามาใช้บริการที่เมืองชินโจวของเขตฯ กว่างซีจ้วง

นอกจากระบบโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทันสมัย (มีโมเดลการขนส่ง “เรือ+ราง” แบบไร้รอยต่อ) แล้ว ท่าเรือชินโจวมีฟังก์ชันที่ครบครัน นอกจากจะได้รับอนุมัติเป็น “ด่านนำเข้าผลไม้” แล้ว ยังได้รับอนุมัติเป็นด่านทดลองการนำเข้ารถยนต์ประกอบสำเร็จ ด่านนำเข้าเนื้อสัตว์ ด่านนำเข้าัญพิช ด่านนำเข้ารังนกติดขน ด่านนำเข้าวัสดุไม้ และด่านนำเข้าเคมีชีวิตด้วย

ในอนาคต “ท่าเรือชินโจว” จะเป็นฮับเชื่อมต่อทางขนส่งทางเรือ “ทะเล + แม่น้ำ” ผ่าน “คลองขนส่งผิงลู่” หรือ Pinglu Canal อภิมหาโครงการแห่งศตวรรษของประเทศจีน (คลองขนส่งเพื่อการเดินเรือสายแรกที่ขุดขึ้นหลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน) หลังจากเริ่มต้นโครงการอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2565 และวางแผนว่าโครงสร้างหลักจะก่อสร้างแล้วเสร็จปี 2569 เป็นการ ‘ตัดตอน’ งานขนส่งสินค้าแบบเดิม (นครหนานหนิง - ปากแม่น้ำเพิร์ลในมณฑลกวางตุ้ง) ไปใช้ท่าเรือชินโจวเพิ่มมากขึ้น (การขนส่งทางแม่น้ำมีต้นทุนต่ำ) สามารถขนส่งระยะทางได้ 560 กิโลเมตร

ปัจจุบัน เส้นทางเดินเรือระหว่างท่าเรือชินโจวกับท่าเรือแหลมฉบัง มีเที่ยวเรือให้บริการสัปดาห์ละหลายเที่ยว เที่ยวเรือที่สั้นที่สุดใช้เวลาเดินเรือเพียง 3 - 4 วันเท่านั้น ท่าเรือชินโจวจึงเป็นอีกทางเลือกที่ผู้ส่งออกสินค้าไทยสามารถพิจารณาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะการลำเลียงตู้สินค้าไปเจาะตลาดจีนตะวันตก เอเชียกลาง และยุโรป

5. การคาดการณ์สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร

● เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2568 ฝ่ายเกษตรฯ กว่างโจว ร่วมกับคณะกรรมการบริหาร (ทีมประเทศไทย) ประจำสถานกงสุลใหญ่ ณ นครหนานหนิง เข้าเยี่ยมชมความคืบหน้าการพัฒนาด่านอัจฉริยะของจีนที่ด่านโหย่วอี้กวน และด่านผู้จ่าย

ด่านโหย่วอี้กวนอยู่ระหว่างการพัฒนาให้เป็นด่านอัจฉริยะ ด้วยการนำรถขนส่งตู้สินค้าแบบไร้คนขับ (IGV) ซึ่งนำร่องด้วยระบบสัญญาณ 5G พร้อมเครนอัตโนมัติ ซึ่งทำงานได้ตลอด 24 ชั่วโมง มาให้บริการควบคู่กับระบบการนำเข้า-ส่งออกแบบเดิม มีช่องทางเดินรถ IGV ที่แยกออกมาพร้อมกับลานตรวจสินค้าโดยเฉพาะ เพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้ประกอบการ โดยรถ IGV สามารถรองรับตู้สินค้าขนาดมาตรฐาน 20, 40 และ 45 ฟุตได้ ปัจจุบันอยู่ระหว่างการทดสอบระบบ ซึ่งคาดว่าจะเปิดใช้ได้อย่างเป็นทางการในฝั่งจีนช่วงปลายปี 2568 นี้ ทำให้ด่านโหย่วอี้กวนรองรับรถบรรทุกสินค้าเข้าออกได้เพิ่มขึ้นเป็น 2,800 - 3,000 คันต่อวัน จากเดิมที่มีรถบรรทุกเข้าออกประมาณ 1,200 - 1,500 คันต่อวัน ซึ่งจะช่วยบรรเทาปัญหาความแออัดบริเวณหน้าด่านโหย่วอี้กวนในฤดูกาลส่งออกทุเรียนภาคตะวันออกของไทยได้เป็นอย่างดีในอนาคต ส่วนการพัฒนาโครงสร้างด่านอัจฉริยะของด่านหูหนิงในฝั่งเวียดนามซึ่งอยู่ตรงข้ามกับด่านโหย่วอี้กวนยังคงอยู่ระหว่างการก่อสร้าง

ด่านผู้จ่ายเป็นด่านภายใต้การกำกับดูแลของศุลกากรโหย่วอี้กวนเช่นเดียวกับด่านโหย่วอี้กวน แต่มีการดำเนินงานที่แยกเป็นอิสระต่อกัน โดยตั้งอยู่ห่างจากด่านโหย่วอี้กวนประมาณ 1 กิโลเมตร ปัจจุบันถือเป็นด่านประเพณีสำหรับการค้าชายแดนระหว่างจีน-เวียดนาม โดยมีปริมาณสินค้านำเข้า-ส่งออกผ่านด่านผู้จ่ายถึง 5 ล้านตัน ในปี 2567 ซึ่งสินค้านำเข้าส่วนใหญ่เป็นผลไม้เวียดนาม ได้แก่ ทุเรียน แก้วมังกร ขนุน และกล้วย ส่วนสินค้าส่งออก ได้แก่ หอม ถั่วเหลือง มันฝรั่ง ส้ม และแคนตาลูป นอกจากนี้ ด่านผู้จ่ายยังเป็นด่านที่นำเข้าสินค้าัญพิชได้ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และถั่วเหลือง ที่ผ่านมามีช่วงที่มีปริมาณรถบรรทุกสินค้าเข้ามายังด่านผู้จ่ายมากที่สุดถึงวันละ 800 คัน และเข้า-ออกรวมสูงสุดถึงวันละ 1,600 คัน ทั้งนี้ ด่านผู้จ่ายอยู่ระหว่างการพัฒนาเป็นด่านสากล ซึ่งจะทำได้สามารถนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศได้ในอนาคต ปัจจุบันด่านผู้จ่ายได้รับการพัฒนาให้เป็นด่านอัจฉริยะเรียบร้อยแล้ว โดยภายในบริเวณด่านผู้จ่ายได้มีการนำรถบรรทุกไฟฟ้าแบบไร้คนขับที่ติดตั้งอุปกรณ์นำร่องและเซนเซอร์มาลากจูงตู้สินค้าอย่างเป็นทางการแล้ว ควบคู่ไปกับการใช้รถบรรทุกทั่วไปแบบเดิม ซึ่งการใช้รถบรรทุกไฟฟ้าแบบไร้คนขับสามารถทำงานได้ตลอด 24 ชั่วโมง ช่วยอำนวยความสะดวกในการนำเข้า-ส่งออกได้มาก ส่วนการพัฒนาโครงสร้างด่านอัจฉริยะของด่าน Tân Thanh ในฝั่งเวียดนามซึ่งอยู่ตรงข้ามกับด่านผู้จ่ายยังคงอยู่ระหว่างการก่อสร้าง

● เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2568 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของไทย และสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน (GACC) ได้เห็นชอบร่วมกันในการปรับปรุงภาคผนวกของพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดการกักกันโรคและตรวจสอบสำหรับการขนส่งผลไม้ผ่านประเทศที่สาม โดยเพิ่มด่านนำเข้าส่งออกผลไม้ของทั้งสองประเทศ เพื่อยกระดับความคล่องตัวด้านการขนส่งสินค้าเกษตรและขยายโอกาสทางการตลาด โดยฝ่ายไทยเพิ่ม 3 ด่าน ได้แก่ ด่านทุ่งช้าง จังหวัดน่าน ด่านบ้านฮวก จังหวัดพะเยา และด่านภูตู จังหวัดอุดรธานี ขณะที่ฝ่ายจีนเพิ่ม 2 ด่าน ได้แก่ ด่านเหมิงคัง และด่านต้าหลู่ ในมณฑลยูนนาน ซึ่งจะเริ่มดำเนินการได้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 ทำให้ด่านในพิธีสารฯ ในการที่จะส่งออกผลไม้สดเพิ่มเป็น 9 ด่านฝั่งไทย และ 12 ด่านฝั่งจีน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการมีตัวเลือกเส้นทางขนส่งมากขึ้น ลดปัญหาคอขวดในช่วงที่มีผลไม้ส่งออกไปยังจีนมาก และช่วยกระจายผลผลิตเข้าสู่จีนได้รวดเร็วและทั่วถึงยิ่งขึ้น